

1925-12-31

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lindholm

Arkivplacering:

Mappe 87 nr. 72

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Lindholm 31-12-25

Kjære Augustastjerne! Ved juletid foreslog Elino mig og sagde at
skrive til Dig, men da jeg ikke følte meget i den retning, lod jeg være, for
jeg havde ikke lyst bare at skrive Glædeligt julegodt nytår og take for det gamle,
som jo er vedholdt af en del af den post der sendes rundt mellem venner i de dage, og
som forekommer mig at brede sig vel vidt i alt fald for udstredt kommerende.
Jeg har vistnok et brev fra Dig at takke for, men hvor er det? jeg har det ikke
med her ude hos Siger, som har samlet de af sine Søskende som hedder Peter
med Høje, Peder og Marie. Georg er en søn af Peder og Dorothea. Niels holder sig i
Manchester i år, d.v.s. sammen med sin lille trolovede, og de var bedt sammen til
Konsulen jule aften, hvilket glædede mig, for det understøtter den kendte mening, at de
hører sammen i den alene bevidst med hvor meget hendes forældre nemlig Moderen holder
det ud med brudlyst, og passer karrigt på døtteren, så jeg har Niels meget i tankerne
og spekulerer på hvorledes det er muligt at hjælpe ham. Men det er en loka sag. Han
er sød og tilmædig, og siger vel til ordet. Min søster udmærker sig ikke ved tillæ-
mod, så jeg tror måske mine Søgers forældre fra de dage jeg havde været til. Sig mig: De
ved vistnok hvor de hører sig, om i en ond og bange stund, så mange af deres minde,
går frem af læsartets dunkle bund, så kan jeg, ikke lyste, men de har i dem jule lyst
mig i øret. Det kender De vist nok, at en salmiskie kan komme an i øret, og blise en
en ting, og det er ganske ikke helt tilfældigt. Så har jeg gættet på, hvor de står, og
troede det var i, Med os det har selv isen nød, mens Herrens er vor Byrde, men det
passer ikke. Jeg synes ellers at de to ting passer godt sammen. De skalde de
de to prægtige børneløb her, Ellen som flimrer rundt på et par kraftige ben og op-
læst til al komand, og det samme kan siges om den kære kridtlegende Jens, selv om
der ikke er den fart i ham, han må gøre sig mere umage med balancen, men hans ben
er ellers forbarrende kraftige i så ung en alder. De er meget forskellige fra T.H.S.
slyng hader, meget, men der er så mange måder at være interessante på. Lille Thea
+ den blev jo ikke lang.

er blevet en veldig knop, og at han har været sløj i jule, Skjædes viat blot tænderne.
Hvordan det er med Astrid, og jeg ikke kler mig, om hun har lidt influenza. Jeg håber
hun kleren den med fornuftighed, for det var jo rævet om hun var helt rædt, når Lilli
skal syge. Hun kan jo nok rette sig om efter hendes befødelse, men hun har
allerede opdat den længe, hvilket måtte stikke sig galt. Hun vil jo også til Guden =
Land, det rømland, og rejsefælle har hun ikke, Jas Gud i Himlen. Men så gamle er
alt for tillige til at ville vedblive at være hører de vorte Kyllingene, selv
om de for længst er vokset op om hovedet og er meget mere rejseklare end vi selv.
Jeg tror at Else nyde ferien her i fulde drag, og hun har da da også længe
og rolige end hem plejer. Hvorfor mon Din Søster har det, hun er
en temmelig gammel. Vi to er heller ikke fra isen. Det er rent at Gudrun Sø er
hos Astrid, hun er vist en god støtte. Vi har en udmarkt lille en, Marie, hende
fra Sønderylland. Hvad hun kan udrette, og hun kommer end da efter vor
beundrede Maren. Men jeg mindes heller ingen pige der kunne komme så tidligt
op en morgen, og så har hun god forstand og et meget vellyst sind. Så nu kom
Signe ind med Ellen, at pynte hende med Elins gamle kjole, som hendes Mor moder har
stillet. Det er jo så store dag i det gamle år, så det er bedst beholte med en god
tude til Dig for at, og de bedste ønsker om vellykke for Dig og Dit i det kommende.
Jeg skal hilse fra Signe, Elise, Marie, Else og Peter.

Din hengiven
Josephine Skovgaard

Det er godt at have meget af -bedstille, af sådant dejligt arbejde, som jeg
har fået. Og så skal Du vide hvor mine Døtre er såde, men det er Drøjene også.
Ondt du får, ja da grænserne færdig og på plads. Jeg vil tænke dem et kort
arbejde med hammen og mjøl, så vil have i The Klorte kuppet sin del af arbejdet.